

det ikke nytte at de skrive hjem, thi der er ikke Noget hjemme, der kan hjælpe dem. Det er her Konsulerne, der ene og alene kan hjælpe, og som i saa mange Tilfælde yde en baade velkommen og saare fornøden Assistance. Men de maa naturligvis betales. Den Mening, at man, naar der er noget Arbejde af Betydning at gjøre, skulde kunne faae dygtige Kræfter uden Betaling, gjælder ikke. Man kan naturligvis paa Pladser, hvor der saa godt som aldrig kommer noget Stib, sagtens faae Folk, der — maaske af Forsædelighedshensyn — gjerne ville have en klædelig Uniform og Titel, men man maa ikke tro, at det, hvor der virkelig med Stillingen følger et alvorligt Arbejde, der jevnlig gjentager sig, er let at faae dygtige Folk til at paatage sig det uden et rimeligt og passende vederlag. Jeg skal ogsaa bemærke, at for saavidt der er indtraadt en Del Vettelser for de faste Ruter, for de store Dampstibsselskaber, er det vistnok fuldstændig i sin Orden, thi netop for dem gjøre Konsulerne slet ingen Nytte. De store Dampstibsselskaber, der have faste Ruter, ere ganske vist saaledes repræsenterede paa deres Pladser, at de betale deres Konsulatgebyrer uden saa at sige at have nogen Gavn af dem. At der altsaa indtræder en Vettelse for dem, er ganske rimeligt. Med disse Ord skal jeg tillade mig indtrængende at lægge det høie Thing paa Hjerte at behandle denne Sag saaledes, at Forslaget kan blive til Lov i indeværende Samling.

Udenrigsministeren (Nosenørn-
Lehn): Jeg vil blot tillade mig overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) at sige, at det er ikke Meningen, at Konsulerne skulle have Mere, end de nu have, men den Erstatning, de skulle have, maa svare til, hvad de tabe, efterat det, de faae isølge Tarifen, er kommen dem tilgode. Altsaa bliver det Tilskud, de faae fra Statskassen, saa meget mindre som det Beløb udgjør, de faae efter Tarifen. Jeg skal dernæst kun i Almindelighed sige, forsaavidt det ærede Medlem kom ind paa det større Spørgsmaal om Forandringer i Systemet, at vi indtil videre maa holde os til det gamle System, som vi hidtil have havt. Skulde vi gjøre større Systemforan-

bring, maatte dertil kræves Undersøggelser, som ville tage meget lang Tid. Det kan jeg i dette Øieblik ikke indlade mig paa. Jeg kan ikke gaa ind paa en Systemforandring for Tiden.

G. Sørensen: Naar det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Halkier) mener, at Konsulerne have en saa overordentlig Betydning for den mindre Stibsfart, at de udsolde en stor Virksomhed og ofte have Velighed til at vise Smaaastipperne en velkommen Støtte, tror jeg, at det ærede Medlem staar temmelig ene i denne Anskuelse, men derfor behøver det ærede Medlem og jeg ikke at indtage forskellige Standpunkter til Lovforslaget. Thi som jeg udtalte før, vil det Naturlige og Rigtige være, at de, som have Brug for Konsulerne, betale dem, og de Andre, som ikke have Brug for dem og ikke kjende Noget til dem, slippe for Afgifter. Altsaa er det saaledes, at Konsulerne have overordentlig Meget at gjøre med Stibsfarten, have Stipperne Brug for dem og ere nødte til at henvende sig til dem for at søge deres Assistance, saa ville de ogsaa faae disse Afgifter og Konsulerne ville altsaa, hvis Sagen forholder sig saaledes, med stor Sindsro kunne imøde, at de for Fremtiden ikke skulle have Gebyrer af Andre end af dem, der henvende sig til dem om Assistance.

Biem: Jeg vil ganske kort tillade mig at anbefale, at dette Lovforslag maa nyde Fremme endnu i denne Samling. Der har jo heller ikke været Noget, som har foreflaaet Nedsættelse af Udvalg, men der er dog antydet Ændringer til 2den Behandling, og jeg skal for mit Bedkommende udtale, at jeg ikke vil have Noget imod Ændringer, hvis de kunne blive saaledes, at man dog enes om Loven, men hellere vil jeg have Loven uden Ændringer, end at den skulde strande paa Ændringer. Der er jo et Ordsprog, som siger: Det Bedste kan være det Godes værste Fjende!

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.